

Magdalena Birut
Muzeum Ziemi Wschowskiej

Tytuł ćwiczenia: ZAGETKA – co JA tu widzę? - ćwiczenie muzealne

Cel ćwiczenia: Zaangażowanie uczestników muzealnych spotkań na wystawie do interakcji z dziełem sztuki, do samodzielnego, aktywnego kreowania tego spotkania, do indywidualnego odbioru wytworu kultury.

Rola prowadzącego: Wstęp prezentujący artystę, na którego wystawie odbywa się ćwiczenie, przygotowanie sali do ćwiczenia (pozasłanianie podpisów pod pracami, itp.). Czuwanie nad tym, aby uczestnicy zajęli odpowiednie miejsca, podawanie pytań do ćwiczenia i odpowiadanie na ewentualne pytania uczestników, stworzenie twórczej atmosfery i zapewnienie uczestnikom komfortowej atmosfery do dzielenia się własnymi odczuciami i emocjami, zebranie refleksji po ćwiczeniu w otwartej rozmowie.

Materiały: kartka białego papieru A4, podkładki, pisaki.

Przestrzeń: sala ekspozycji w muzeum.

Czas: 45 min./1 godz.

Instrukcja do ćwiczenia:

Odbiorcy to grupa warsztatowa przychodząca do muzeum na wystawę malarstwa, sztuki współczesnej, itp. Prowadzący lub kurator wystawy przybliży ją uczestnikom, od koncepcji prowadzącego zależy, czy następuje to po, czy przed ćwiczeniem.

Ćwiczenie może być oprowadzaniem po wystawie lub częścią bardziej rozbudowanych warsztatów twórczych, plastycznych, graficznych – w zależności od charakteru odwiedzanej wystawy.

Uczestnicy są w sali, w której niewidoczne są podpisy pod dziełami sztuki. Każdy z nich wybiera sobie jedno dzieło, które najbardziej do niego „przemawia” Siada przed nim, ma chwilę na odbiór.

Prowadzący prosi, aby uczestnicy nadali wybranym pracom tytuły według następujących kategorii:

- tytuł: pierwsze skojarzenie;
- tytuł wyrażający emocje, jakie wywołuje dane dzieło;
- tytuł oddający kolor, z jakim dzieło mi się kojarzy;
- tytuł inspirowany zjawiskiem z mojej codzienności (filmem, muzyką, grą, bohaterem, itp.)

Kolejnym etapem jest odsłonięcie podpisów, na których widnieją oryginalne tytuły, porównanie ich, ewentualnie porównanie odbioru osób, który wybrały to samo dzieło.

Ważne, aby prowadzący podkreślał, że tu każda odpowiedź jest dobra. Swoje kartki każdy z uczestników zabiera ze sobą, nie podlegają ocenie.

Ważna jest rozmowa po wykonaniu ćwiczenia – o refleksjach, o odczuciach, o tym, czy było to łatwe czy trudne. Musi mocno wybrzmieć, że każdy ma prawo do własnej interpretacji, ciekawa może być też rozmowa o kontekstach w kulturze, o emocjach w sztuce.